

Sygn. akt AmE 46/04

W Y R O K
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2005 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR del. Marta Sadowska

Protokolant sekr. sąd. Anna Woroniecka

po rozpoznaniu w dniu 25.04.2005r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania K. Energetycznego E Oddział Zakład
Energetyczny P w P /poprzednio Zakład Energetyczny P S.A. w
P.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki Środkowozachodni Oddział
Terenowy w Łodzi

z udziałem zainteresowanej Danuty W

o wstrzymanie dostaw energii elektrycznej

na skutek odwołania powoda

od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 14.04.2004r.

Nr OŁO110/2003/E/PL/291

1) oddala odwołanie

2) obciąża powoda kosztami postępowania sądowego.

SSR del. Marta Sadowska

Na oryginale właściwe podpisy

Zob. ...

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 kwietnia 2004r./Nr OŁO 110/2003/E/PL/291 Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie art. 8 ust 1 w zw. z art. 30 ust 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r.- Prawo Energetyczne po rozpoznaniu wniosku Danuty W w sprawie wstrzymania dostaw energii elektrycznej przez Zakład Energetyczny P S.A. w P do nieruchomości położonej pod adresem Z 5, ul. Ł należącej do Danuty W było nieuzasadnione.

W uzasadnieniu powyższej decyzji m.in. podano, że w dniu 20.11.2003r. do Prezesa URE wpłynął wniosek Danuty W o wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego wstrzymania dostaw energii elektrycznej przez Zakład Energetyczny P S.A. w P oraz wniosek o podjęcie dostaw energii elektrycznej do czasu zakończenia sporu.

W toku przeprowadzonego postępowania administracyjnego Prezes URE ustalił, że dostarczanie energii elektrycznej do przedmiotowej nieruchomości odbywało się na podstawie umowy sprzedaży energii elektrycznej z dnia 18.10.2000r. Nr 8171/1999 zawartej pomiędzy ZEP a wnioskodawcą. Do daty zawarcia tej umowy energia elektryczna była dostarczana do przedmiotowej nieruchomości, ale bez umowy zawartej w formie pisemnej. W dniu 3.12.2003r. Zakład Energetyczny potwierdził, iż w momencie zawarcia powyższej umowy nie dokonano odczytu ani sprawdzenia układu pomiarowego.

Z danych archiwalnych Zakładu Energetycznego wynika, że przedmiotowy układ pomiarowy od czasu dokonania legalizacji był przypisany jedynie do konta Danuty W i nie był używany przez innych odbiorców.

Zakład Energetyczny wycofał się z poprzednich twierdzeń, informując, że nie jest w stanie określić dokładnej daty montażu układu pomiarowego na

przedmiotowej nieruchomości gdyż nie posiada dokumentu potwierdzającego datę instalacji układu pomiarowego i przypuszcza, że nastąpiło to w roku 1983 tj. zgodnie z datą legalizacji układu pomiarowego. W dniu 9.02.02r. upoważnieni pracownicy powyższego Zakładu Energetycznego przeprowadzili na przedmiotowej nieruchomości kontrolę układu pomiarowego i nie stwierdzono jego nieprawidłowości. Z kolei w dniu 7 maja 2002r. przeprowadzono kolejną kontrolę potwierdzoną protokołem Nr 300363. Podczas tej kontroli stwierdzono ingerencję w układ pomiarowy, co następnie zostało potwierdzone ekspertyzą mechanoskopijną przez Biuro Usług Kryminalistycznych „E” w F”. Z tym, że nie potrafiono określić daty uszkodzenia licznika.

W związku z tym powodowy Zakład Energetyczny obciążył Danutę W. opłatą sankcyjną w kwocie 1902 zł zgodnie ze swoją taryfą. W związku z tym, że Danuta W. kwestionowała fakt nielegalnego poboru energii elektrycznej i wносиła o umorzenie płatności w/w kwoty, powód pismem z dnia 4.02.03r. ponaglił w/w o zapłatę w terminie 14 dni powyższej kwoty wraz z naliczonymi odsetkami, z zagrożeniem w przypadku nie uregulowania należności wstrzymania dostaw energii elektrycznej i skierowanie sprawy o zapłatę do Sądu. Powód powołał się przy tym na podstawę prawną w postaci art. 6 ust 3a Prawa energetycznego. Pomimo dalszych wniosków Danuty W. o odstąpienie od płatności powyższej należności, powód odmówił ich uwzględnienia i w dniu 14.11.03r. doszło do wstrzymania dostaw energii elektrycznej do budynku na przedmiotowej nieruchomości. W piśmie z dnia 3.12.03r. złożonym w toku postępowania administracyjnego, powód wyjaśnił, że wstrzymanie dostaw energii nastąpiło na podstawie art. 6 ust 3a prawa energetycznego wobec uiszczenia opłaty za nielegalnie pobieraną energię elektryczną. Ponadto ustalono, że wnioskodawczynie wносиła opłaty za energię z opóźnieniem, co było wynikiem jej złej sytuacji materialnej. Postanowieniem

z dnia 23.01.04r. Prezes URE nakazał wznowienie i kontynuowanie dostaw energii elektrycznej do obiektu przedmiotowej nieruchomości.

W oparciu o powyższe ustalenia Prezes Urzędu Regulacji Energetyki uznał, że uprawnienie do wstrzymania energii elektrycznej z tytułu zwłoki z zapłatą na podstawie art. 6 ust 3a prawa energetycznego nie dotyczy jednak opłat z tytułu nielegalnego poboru energii elektrycznej. Zdaniem Prezesa URE opłata z tytułu nielegalnego poboru energii elektrycznej jest opłatą sankcyjną, a sposób jej obliczenia jest co do zasady uzależniony od ilości pobranej energii elektrycznej, gdyż nie można tej ilości ustalić. Na potwierdzenie sankcyjnego charakteru tej opłaty przytoczył zapis w § 46 ust 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 14.12.00r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz.U.Nr 1 z 2001r. poz. 7) zwanym rozporządzeniem taryfowym.

Poza tym Prezes URE powołał się na treść art. 57 ust 1 ustawy prawo energetyczne odnośnie poboru opłaty za nielegalny pobór energii.

W związku z powyższym stanowiskiem Prezesa URE powodowy Zakład Energetyczny nie był uprawniony do zastosowania procedury wstrzymania dostaw energii elektrycznej na podstawie art. 6 ust 3a prawa energetycznego, gdyż przepis ten nie dotyczy opłat z tytułu nielegalnego poboru energii elektrycznej zaś dochodzenie tych opłat ze względu na sankcyjny charakter zostało poddane odmiennemu trybowi określonymu w art. 57 prawa energetycznego.

Od powyższej decyzji wniósł odwołanie powód Zakład Energetyczny P S.A. w P zarzucając jej naruszenie prawa materialnego t.j. art. 6 ust 3 i 3 ustawy z dnia 10.04.87- prawo energetyczne poprzez ich wadliwą wykładnię i zastosowanie oraz przepisów postępowania art. 77 i 88 kpa poprzez błędne ustalenie stanu faktycznego i ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

W związku z tym powód wnosił o zmianę zaskarżonej decyzji w ten sposób, że wstrzymanie przez powoda dostaw energii elektrycznej do przedmiotowej nieruchomości było uzasadnione. W uzasadnieniu odwołania powód podał, że najistotniejszym elementem ustaleń faktycznych Prezesa URE jest potwierdzenie nielegalnego poboru energii elektrycznej w posesji odbiorcy, ingerencji w układ pomiarowy oraz ścisły związek wstrzymania dostaw energii z nielegalnym poborem z kolei zdaniem powoda za bezprzedmiotowe dla sprawy uznać należy rozważanie Prezesa URE dotyczące okresu przed zawarciem z wnioskodawcą umowy sprzedaży energii w 2000r.

Zdaniem powoda opłata za nielegalny pobór energii elektrycznej realizuje zalecenia art. 5 ust 2 pkt 1 ustawy prawo energetyczne, jako konkretyzacja sposobu odpowiedzialności strony za niedotrzymanie warunków umowy oczywiście w sytuacji istnienia umowy. Opłata ta według powoda zbliża się zatem do nieuregulowanej w kodeksie cywilnym „kary umownej” i może odpowiadać rzeczywiście wyrządzonej szkodzie w sytuacji, gdy można ustalić okres i zakres szkody, albo mieć charakter zryczałtowany. Według powoda ten ostatni sposób w praktyce ma charakter dominujący lecz i to nie zmienia, że głównym celem zastosowania opłaty za nielegalny pobór energii jest zrekompensowanie strat, zapewnienie wynagrodzenia wyrządzonej przedsiębiorstwu energetycznemu szkody nie zaś karanie osoby ponoszącej odpowiedzialność za taki sposób poboru.

Zdaniem powoda art. 6 ust 3 a ustawy Prawo Energetyczne upoważnia do wstrzymania dostaw energii elektrycznej jeżeli odbiorca zwleka z opłatą za nielegalny pobór energii, gdyż w/w przepis nie rozróżnia pomiędzy niezapłaconą przez odbiorcę ceną lub opłatą, co ma miejsce w art. 3 pkt 17 prawa energetycznego, tylko posługuje się sformułowaniem „należności”, co należy odnieść do cywilistycznego pojęcia „wierzytelności”.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wnosił o jego oddalenie i podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie.

W trakcie niniejszego postępowania na skutek połączenia powodowej Spółki z innymi siedmioma spółkami weszła ona w skład utworzonego K Energetycznego „e ” S.A. w G , który uznał w miejscu dotychczasowego powoda, popierając jego stanowisko w sprawie /wypis z KRS k- 83/. Zainteresowana Danuta W nie zajęła stanowiska odnośnie odwołania.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Odwołanie jest nieuzasadnione. Spór w niniejszej sprawie sprowadza się do tego, czy uzasadnione było wstrzymanie dostaw energii elektrycznej dla zainteresowanej przez powoda na podstawie art. 6 ust 3 a ustawy prawo energetyczne, jeżeli zwlekała ona z opłatą za nielegalny pobór energii elektrycznej.

Sąd podziela w tym względzie stanowisko pozwanego Prezesa URE.

Zgodnie z art. 6 ust 3 a ustawy z dnia 10.04.87r. Prawo energetyczne przedsiębiorstwo energetyczne może wstrzymać dostarczanie energii elektrycznej w przypadku, gdy odbiorca zwleka z zapłatą za pobraną energię elektryczną co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, pomimo uprzedniego powiadomienia na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczenia dodatkowego dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności. Z treści w/w przepisu wynika, że dotyczy on zaległości w zapłacie przez odbiorcę za pobraną energię wynikające z umowy łączącej go z przedsiębiorstwem energetycznym.

Odbiorcą jest bowiem każdy kto otrzymuje lub pobiera paliwa lub energię na podstawie umowy z przedsiębiorstwem energetycznym /art. 3 pkt 13 prawa energetycznego/.

Zgodnie z art. 3 pkt 18 prawa energetycznego, w rozumieniu obowiązującym w chwili wyrokowania, nielegalne pobieranie paliwa lub energii to pobieranie paliw i energii bez zawierania umowy z przedsiębiorstwem energetycznym lub niezgodnie z umową.

W związku z tym pobieranie opłat za nielegalne pobieranie energii elektrycznej następuje również w sytuacji, kiedy osoba, która dopuściła się w/w czynu nie łączy z przedsiębiorstwem energetycznym żadna umowa. Z tego powodu nie można uznać, iż pobieranie opłaty za nielegalny pobór energii elektrycznej jest tożsame z terminem użytym w art. 6 ust 3 a prawa energetycznego „zapłata za pobieraną energię elektryczną”. Powyższy przypis dotyczy bezspornie sytuacji zalegania przez odbiorcę w zapłacie należności za pobraną energię elektryczną zgodnie z umową łączącą go z przedsiębiorstwem energetycznym.

Gdyby ustawodawca miał zamiar objąć dyspozycją art. 6 ust 3 a prawa energetycznego sytuacje związane z zaleganiem w opłatach za nielegalny pobór energii elektrycznej, to zapewne inne byłoby brzmienie tego przepisu. Dodatkowo za powyższym przemawia fakt uregulowania kwestii opłaty za nielegalny pobór energii lub paliw (art. 57 prawa energetycznego) w rozdziale poświęconym karom pieniężnym.

Z tych powodów opłata za nielegalny pobór energii elektrycznej lub paliw ma charakter sankcyjny i nie można jej traktować jak opłaty za sprzedaż energii elektrycznej. W związku z tym zaskarżona decyzja trafnie stwierdziła, że powód bezzasadnie dokonał wstrzymania dostaw energii elektrycznej do obiektów zainteresowanej na podstawie art. 6 ust 3 a prawa energetycznego z uwagi na niezliczenie opłaty za nielegalny pobór energii elektrycznej. Również zarzuty odwołania odnośnie naruszenia przepisów kpc są nietrafne, gdyż pozwany prawidłowo ustalił stan faktyczny sprawy.

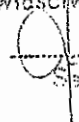
Z tych powodów Sąd orzekł na podstawie art. 479⁵³ § 1 kpc jak w wyroku.

SSR del. Marta Sadowska

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność

Sekretarz